

ZA NEKAJ VEČ KOT
2c na dar
"GLAS NARODA"
PO POŠTI
(izvzemljivi za
ČITAJTE, KAR
ZANIMA

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

Registered as Second Class Matter September 25th 1940 at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3rd, 1879.

No. 126 — Štev. 126

VOLUME LIII. — LETNIK LIII. NEW YORK, THURSDAY, JUNE 28, 1945 — ČETRTEK, 28. JUNIJA, 1945 Telephone: CHelsea 3-1242

A WAR HALF WON... IS NOT VICTORY!

Buy EXTRA WAR BONDS

DRŽ. TAJNIK STETTINIUS ODSTOPIL

V svojem rojstnem mestu v Independence, Mo., je predsednik Truman na časnikarski konferenci naznanil, da je Edward R. Stettinius odstopil kot državni tajnik. — Predsednik je rekel, da je njegov odstop sprejel samo zato, da bo mogel biti zastopnik Zdr. držav v varnostnem svetu Združenih narodov.

Nominacije novega državnega tajnika bo predsednik poslal v senat v torek. Novi državni tajnik bo najbrže James F. Byrnes, bivši Director of War Mobilization and Reconstruction.

Predsednik časnikarjem na njihovo vprašanje, če bo Byrnes držav. tajnik, ni hotel odgovoriti, rekel pa je, da ni v vladi in da ga bo spremljal na konferenco treh velikih blizu Berlina.

Stettinius bo predsednik zastopnik v senatu, kadar bo razpravljalo o čarterju Združenih narodov. Vsled tega bo ostal v Washingtonu in predsednika ne bo spremljal na konferenco. Poprje pa ga je predsednik prosil, da gre z njim skupno z Byrnesom.

Truman je povedal, da se bodo trije veliki sestali prihodnji mesec in da bo naznanil dan sestanka, ko se v nedeljo vrne v Washington.

Predsednik bo čarter za svetovno varnostno organizacijo predložil v ponedeljek senatu, povedal pa ni, če ga bo zbornice osebno predložil.

Konferenca je bila v Memorial Building, ki je bil zgrajen za vojne veterane in je poleg časnikarjev na njej bilo navzočega tudi nekaj občinstva. Časnikarji so sedeli na stoliščih nasproti predsedniku, ki je stal pri mizi. Za njim je bilo nekaj njegovih uradnikov in tajnih detektivov. Okoli 200 ljudi je sedelo v stoliščih v okroglih vrstah.

Predsednik je časnikarjem prebral pismo, ki ga je napisal v Independence in s katerim je sprejel Stettiniov odstop. V njem povdarja, kako je državni tajnik obravnaval varnostni načrt vse od Dumbarton Oaks pa do San Franciscena.

Povdarjajoč važnost mesta, na katero je imenoval Stettiniosa, pravi predsednik v pismu:

"Za bodočnost Amerike in sveta je potrebno, da se besede tega čarterja zgradijo v trdno stavbo miru, na katerega svet čaka in zanj moli.

"Ne moremo si misliti boljsega načina, da izrazim zaupanje Združenih držav v bodočnost Združenih narodov, kakor da izberem za ameriškega zastopnika moža, ki je odlično imel najvišji urad v vladi in je bil v tesnejši zvezi z vsstavitvijo čarterja kot kdo drugi."

Stettinius, ki je star 45 let, je bil predsednik United States Steel Corporation, ko je bil star 39 let. V vladno službo je stopil leta 1939 kot predsednik War Resources urada. Leta 1941 je bil imenovan za ravnatelja proizvodnega oddelka Office of Production Management, zatem pa je bil administrator Lend-Lease. Državni podtajnik je postal v oktobru 1943, državni tajnik pa 1. decembra 1944.

Joseph C. Grew, državni podtajnik, bo še dalje ostal poslušajoč tajnik, dokler ne bo imenovan novi državni tajnik.

Anglija je bila končana l. 1941

Feldmaršal sir Bernard L. Montgomery je v torek v Wiesbaden v Nemčiji odlikoval 100 ameriških častnikov in pri tej priliki v svojem govoru je rekel, da je bila leta 1941 Anglija "končana" in da ne bi več ostala brez ameriške pomoči.

"Leta 1941 je Nemčija napravila veliko napako, ko je napadla Rusijo," je rekel Montgomery, "in ravno tako veliko napako je naredila Japonska, ko je napadla Ameriko. Zgodovina bo pokazala, da te napake veljajo ošišče vojno.

"To edino je rešilo Anglijo. Pozneje je bila za nas zmagotova. Velikanski je naš dolg, ki ga ne moremo nikdar plačati. Ne, nikdar. Bili smo končani, vi pa ste prišli in ste nam dali roko v pomoč."

Amerika pošilja Španski sladkor

Iz visokega vladnega kroga prihaja poročilo, da je washingtonska vlada sklenila poslati na Španko 60,000 ton sladkorja. Poleg tega je bila določena še rezervna 10,000 ton, če bi bilo treba še več sladkorja poslati na Španko in v Švico.

Amerika pošilja Španski sladkor, ker ji ga ne moremo dati Anglija, kakor se je zavezala. V Washingtonu pa nikdo ne ve, zakaj mora Amerika dati Španski sladkor, če ga Anglija ne more, pri vsem tem, da ga ima ravno sedaj večje zaloge, kot pa v predvojnih letih. Preiskovalni odbor za živež v poslanski zbornici je 22. maja naznanil, da bo gledal na to, da se zaloge sladkorja znižajo na višino pred vojno.

KANADA IMA DOVOLJ MESA

Kanadčani se zelo čudijo, da v Združenih državah tako zelo primanjkuje mesa, kajti Kanada ga ima dovolj. Lansko leto je bilo mogoče v vseh kanadskih mesnicah dobiti steake in drugo meso. Ker je kanadska vlada odredila sorazmerno razdelitev mesa, si je vsaka družina mogla privoščiti steak.

V maju lanskega leta je Kanada vpeljala odmerke za meso in takoj je ukrenila vse potrebno, da je povečala produkcijo mesa in zvišala izvoz. Imela pa ni dovolj ladij za prevoz v Anglijo, vsled česar so bila skladišča mesa polna. Zato je odmerke odpravila in silila prebivalce, da jedo več mesa. Kanada pa ni pošiljala odvišnega mesa v Združene države, ker ga ameriška vlada ni marala.

Letos v marcu je kanadska vlada vprašala washingtonsko vlado, ako bi hotela dobiti govejo živino iz Winnipegu, kjer so bile stajne nekaj časa natlačene. Odgovor je prišel od velikih mesarjev v St. Paulu, da goveje živine ne potrebujejo. Sedaj pa ima Kanada zopet na razpolago dovolj ladij in izvažajo meso v Anglijo.

Samomor dveh japonskih generalov

V plitvih grobovih na pečinah na južnem koncu Okinawe sta bili najdeni trupli japonskega vrhovnega poveljnika generala Micuru Ušijame in šefa njegovega generalnega štaba generala Isama Čo.

Japonska generala sta sklenila usmrtili se 21. junija.

Kot so povedali japonski vojni ujetniki, sta oba generala sklenila usmrtili se, ko je padla njuna zadnja utrdba na Mabuni pečini.

Ujetnik, ki je bil Ušijimov kuhar, je povedal, kako sta se oba usmrtila. 21. junija je kuhar prejel povelje, da pripravi zelo odlično kosilo za nek poseben slučaj. Ob istem času je bila Mabuni pečina pod strahovitim artilerijskim ognjem in po strmem koralnem pobočju so vozili tanki, ki so bruhali plamen, da požgo grmovje.

Zadnja jed generala Ušijime je bil riž, konzervno meso, krompir, pečeni ribji hlebčki, salmon, fiziološka juha, sveže zelje, pineapples in čaj.

General Ušijima je pokleknil na rjuho, na njegovi levi pa general Čo. Oba sta gledala na morje. Zaradi ozkega roba nad pečino, nista mogla gledati proti severu, — v smeri proti cesarski palači, — kakor je v navadi pri harakiri.

Pribočnik generala Ušijime je prinesel dva noža, čijih vsaka polovica je bila ovita z belim platnom. Vsakemu generalu je izročil enega. Za generalom Ušijimo je stal njegov adjutant z golo sabljo. Oba generala sta odpela svoji bluzi, da sta razgalila trebuh. General Ušijima si je noz porinil globoko v trebuh, v istem trenutku pa ga je njegov adjutant vdaril s sabljo na tilnik in mu presekal žilo. Trenutek zatem je general Čo umrl na isti način.

Sluge so obe trupli odnesli na vznožje pečine in so ju zagrebli v plitvih grobih, na katere so položili nekaj kamnov. Večera je ameriška straža grobova našla.

Štiri ruske zahteve glede Turčije

Kot se zahtuje v visokih diplomatskih krogih v Londonu, je ruski poslanik v Ankaru Sergej A. Vinogradov prejšnji teden stavil štiri pogoje za novo prijateljsko pogodbo s Turčijo. Ti pogoji so:

1. Turčija mora vrniti Rusiji okraja Kars in Ardahan.
2. Rusiji mora dovoliti oporišča v Bosporu in Dardanelah, da jih bo mogla braniti skupno s Turčijo.
3. Prenehanje pogodbe v Montreaux glede morskih ožin.
4. Turčija mora sprejeti premebe na Balkanu v prilog nekaterim manjšim državam.

Zadnja točka je bila najbrže pozneje dodana in pomeni, da se naj premeni turška meja v Traciji v prilog Bolgarski, ali pa da se izvedejo premebe na škodo Grške.

Madžari čistijo Budimpešto

Budimpešta se polagoma dviga iz razvalin. Ruska artilerija je v 52 dneh obleganja skoro popolnoma porušila mesto, vendar pa se še najde kako nepoškodovano poslopje, razum da ima razbite šipe.

Madžari zatrjujejo, da so jih Nemci prisilili v vojno, toda pravijo, da se niso nič preveč bojevali. Madžarska gleda v temno bodočnost, kajti v šestih letih mora plačati 300 milijonov dolarjev vojne odškodnine, 200 milijonov Rusiji, ostane nek pa Čehoslovaški in Jugoslaviji. Na čelu ruske okupacijske oblasti je maršal Klement E. Vorosilov.

Vsak prebivalec Budimpešte mora najmanj en dan čistiti mesto. Razvaline so lepo spravljene na kupih, v Pešti je pa le še malo ulic, po katerih ne bi mogel voziti jeep.

Trgovine odpirajo in blago, ki je bilo dolgo skrito, prihaja na dan. Zakopali so celo avtomobile in jih sedaj odkopujejo. Posebno v severni Madžarski pa zelo primanjkuje vozil; celo kmečkih voz primanjkuje. Danes bi si kdo s konjem in vozom v Budimpešti lahko zaslužil veliko premoženje.

Ves Luzon osvojen

General Douglas MacArthur je sporočil osvoboditev Luzona, največjega otoka v Filipinskem otočju ter vladno in trgovsko središče otokov. — General MacArthur je vpadel na otok v Lingayen zalivu 9. januarja, tedaj je zavzel otok v petih mesecih in 19 dneh

Otok je bil osvojen, ko sta se v sredo ob 12.30 popoldne združili dve ameriški armadi, ki sta pridrali od severa in juga v Cagayan dolino v severnem delu Luzona, kjer so imeli Japonci največjo armado na Filipinih.

37. divizija iz Ohio in 11. padalna divizija sta uničili 14. japonsko armado general Tomojuri Jamašite, ki je vrhovni poveljnik na Filipinih. 14. armada, ki je bila skraćena na komaj 20,000 vojakov, je bila razsekana na tri dele, ki med seboj niso bili v nikakoli zvezi.

Največja skupina, pri kateri je še mogoče general Jamašita, je okoli vasi Kiangan ob cesti št. 4 med Baguio in Cagayan dolino. Druga dva oddelka, ki nimata cest in zelo malo artilerije, sta v hribih ob pacifiški obali.

Nekaj zelo majhnih oddelkov se še vedno drži vzhodno od Manile in blizu Infante.

General MacArthur je naznanil: "Ves otok Luzon, ki meri 40,420 kvadratnih milj in ima 8,000,000 prebivalcev, je sedaj osvojen."

General MacArthur poroča, da so bili boji najbolj krvavi v ameriški zgodovini in da je bilo ubitih 113,593 Japoncev; več tisoč jih je bilo ujetih. — Ameriške izgube pa znašajo: 3793 ubitih, 34 pogrešanih, 11,351 ranjenih, skupaj 15,178.

Vojna ni končana, dokler ni Japonska poražena. — podprite 7. Vojno posojilo! — Kupite Bond še danes!

Japonska mornarica je brez pomena

Po zatrdilu admirala Forresta Shermana japonska vojna mornarica kot bojna sila sploh ne pride več v poštev in ameriško brodogradništvo nima z njo drugega opravila, kot jo "izčistiti."

Admiral Sherman, ki je šef generalnega štaba admirala Chester W. Nimitza, pravi, da je Japonski ostalo le še naslednje vojno brdovje: dve deloma prenovljeni oklopnici, Ise in Hijuga, pol oklopnica, pol matična ladja.

Nagato, skoro enako močna oklopnica kot je ameriška ladja West Virginia. Počiva, pa more biti poslana v službo. Dve drugi stari oklopnici, ki nista sposobni za boj. Malo število matičnih ladij, med njimi dve ali tri precej velike, pa niso pripravljene za službo.

Nekaj križark. Okoli 30 rušilcev.

Gen. Douglas MacArthur

Mussolinijeva hči bo morala iz Švice

Newyorská radio postaja NBC je vjela poročilo radio postaje v Bernu v Švici, ki pravi, da bo grofica Edda Ciano, hči Benita Mussolinija in vdova grofa Galeazzo Ciana v kratkem izgnana iz Švice. Postaja dodaja, da bo najbrže izročena ameriškim oblastim v Italiji.

Begunci imajo upanje

Kongresnik Samuel Dickstein, predsednik odbora za naseljevanje in naturalizacijo v poslanski zbornici je izrazil upanje, da bo zbornica odobrila načrt, po katerem bo 969 vojnim beguncem v Fort Ontario v Oswego, N. Y., dovoljeno ostati v Združenih državah.

GLEDE PLAČ ZA NEMŠKE DELAVCE

Zavezniški zastopniki na konferenci v Moskvi razpravljajo o vrednosti dela, ki ga bodo opravili Nemci v Rusiji, Belgiji, Franciji, na Poljskem in v drugih zavezniških deželah, da popravijo škodo, ki so jo napravili Nemci tekom vojne.

Dežele, ki zahtevajo Nemce za delo, hočejo postaviti enako skupno postopanje z nemškimi delavci in tudi določiti enako plačo. Kolikor je bilo do sedaj predlagano, toda še ne sklenjeno, bo moral vsak tujec ostati v Združenih državah.

VRAČANJE AMERIŠKIH VOJAKOV IZ EVROPSKIH BOJIŠČ

Ameriški vojaki zagledajo domačo luko

General Egmont F. Koenig, ameriški vojni poveljnik v Evropi, je v Londonu rekel, da bo iz Evrope vsak mesec odpotovan lo najmanj 50,000 vojakov v Ameriko in na Pacifik. Za polno licijsko službo v ameriški zbornici v Nemčiji pa jih bo ostalo 500,000. Večina teh vojakov se bo vrnila v prihodnjih 12 mesecih. V Angliji je takih 245 tisoč ameriških vojakov.

Kupite en "extra" bond ta teden!

"Glas Naroda"
 ("VOICE OF THE PEOPLE")

Owned and Published by Slovenic Publishing Company, (A Corporation)
 Frank Sakser, President; Ignac Hude, Treasurer; Joseph Lupsha, Sec.
 Place of business of the corporation and addresses of above officers:
 216 WEST 18th STREET, NEW YORK 11, N. Y.

:: 52nd YEAR ::

"Glas Naroda" is issued every day except Saturdays, Sundays
 and Holidays.

Subscription Yearly \$7. Advertisement on Agreement.

ZA CELO LETO VELJA LIST ZA ZDRUŽENE DRŽAVE IN KANADO:
 \$7.—; ZA POL LETA —\$3.50; ZA ČETRT LETA \$2.—.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izveniši sobote, nedelj in praznikov.

"GLAS NARODA," 216 WEST 18th STREET, NEW YORK 11, N. Y.
 Telephone: CHelsea 3-1243

Zanimivo pismo

Bivši slovenski organist Jerry Koprivšek v slovenski cerkvi v New Yorku je sedaj v ameriško armado nekje v Nemčiji. Tam se je spoznal z mnogimi Slovenci, ki so jih Nemci iz njihovih krajev pripeljali v Nemčijo za suženjsko delo. Med temi je tudi družina Komočar, ki je poslala Koprivšku zelo zanimivo pismo, katero je Koprivšek poslal Rev. Piju J. Petricu v New Yorku. Rev. Petric pa nam je pismo v prepisu izročil v objavo. Pismo se glasi:

Po čudnem in srečnem naključju smo se sešli skozi našega dušnega pastirja z našim nam srčno zaželjenim slovenskim rojakom. Sestanek je bil presrečen, a žali Bog zelo kratak, ali vseeno nepozaben nikdar.

Ker nam ni bilo mogoče naše sedanje življenje opisati ustmeno, ni pripuščal čas, ne enemu in ne drugemu, Vam vsem skupaj, ljubi rojaki, tudi tam v daljavi malo opišem. Mogoče, da Vas ne bo naše življenje vse zanimalo, ali vseeno se nam zdi, da je mogoče, ki nas bo kdo srčno razumel in z nami sočustvoval.

Naša mila rojstna domovina je lepa Jugoslavija — bivališče Slovenija, ki je na žalost močno napojena s krvjo naših nepozabnih in najljubših sošolcev, prijateljev in znancev, mnogo tudi nedolžnih otrok, deklet in mater, borec se za svojo zlato svobodo.

V naših najlepših otroških letih, in to v letu 1941, prišel je nad našo domovino črni oblak, obsegajoč s kruto Hitlerjevo roko. — Podjarmil nas je. Odzvel je od nas vse naše lepe in skromne upe bodočnosti in uničil. Pri bližal se je s smejočim in hinavskim obrazom, misleč, da mi ne poznamo njihovih načrtov, ker so nam bili že znani iz prve zasedene države.

Začelo se je isto tudi nas. Nočne ure so bile nemirne, vsaki nemir na cesti je vzbudil nov strah in trepet. Začeli so izseljevati v pomočnih urah ob 12—1—2—3 višje inteligenco, kar je bil načrt, da jih uničijo. Odpejali so jih v Srbijo na opustošena mesta. Ubože dušne pastirje nagnali so kopat este, jarke in železnice in to samo s kosčkom kruha in skodelico črne vode.

Vrsta je prišla tudi na druge nedolžne in uboge ljudstvo.

Prvo so spraznili velik grad v Reichenburgu, ki Vam je gotovo znan radi njihove trapistovske čokolade in sira, ki je bila znana daleč na okrog. V lepo notranjost gradu se je naselila tolpa gestapovcev in SS, ki so opravljali z ubogim nedolžnim ljudstvom. V izpraznjenih trapistovskih hlevih so napolnili ubogo slovensko ljudstvo, ne vedeč kaj in kakšne namene imajo z njimi. Začelo se je zopet resnično preseljevanje narodov, kar gotovo najbolj pomeni slovenski narod. Začeli so transportirati proti Nemčiji. En ven iz živinskih hlevov, in drugi zopet notri. Tisoče in tisoče je doletela ta usoda.

Pršla je vrsta tudi na nas, in to 4. decembra 1941.

Zjutraj ob sedmih prihrumi v gostilno nešte- to gestapovcev, v rokah listke, med njimi tudi list za družino Komočar — to je nas. Povelje je bilo dve ure časa za odhod in bajonet gor.

proti kakšnemu upor. Ne da se in ne moremo Vam opisati naš grozni občutek, zapustiti svoj ljubi dom, rojstni kraj, nevedeč zakaj. Še tem hušje je nam bilo, ker nista bila med nami brat in sestra, da bi vedela za našo usodo in izgnanstvo. Sestra je bila poročena in sta z možem pobegnila mesec prej v Zagreb, ki sta gotovo slutila, kaj nameravajo Nemci delati. Nam je bilo ne mogoče, ker je velika družina in to še ne vsi odrasli, povrhu še trgovska obrt pod nemško kontrolo. Brat je bil drugje v službi, kar mu je bilo zabranjeno priti do nas.

Kar nam je bilo mogoče vzeti seboj, smo morali v dveh urah vložiti v kovčke, male za- boje in nahrbtnike, a to seveda samo obleko, perilo in malo jestevin. Ni bilo bogastvo ob pogledu kaj zapuščamo, ali vseeno zdelo se nam je, kako smo bili srečni v naši skromni hiši na preživljena otroška leta. Ni nam bilo življenje v evetju posuto, mnogo smo tudi pretrpeli, ali vedno z zaupanjem do Boga, saj ljubi Bog samo preiškuša, če bomo radevolje vse prenesli.

Poslovili smo se od naše rojstne hiše, lepega malega mesteca Krškega s solznimi očmi, ali z zaupanjem, da "Sree Jezusovo" nas bo vodilo po potih, ki so nam namenjena. — "Kar Bog stori vse pravo stori," ne hudujmo se.

Odpejali so nas v lager-štale v Reichenburg, kjer smo bili dva dni. Ležali smo na siami, ki je bila vsa preležana. Jok in stoka- nje iz enega kota v drugega. Ubogi otroci so samo vpili: "Mama, kdaj gremo domov." Ni bilo besede iz ust, ki bi se jim dalo odgovoriti. Samo solze v očeh. Predno so nas odpe- ljali v Nemčijo, oddali so vsakemu na vrat na vrvice plehnato medaljo s vzecanimi števil- kani, a to veliko slabše kot so jih imeli psi na svojih vratovih. Po številkah so nas kli- cali za odhod proti postaji. Poznani in nepo- znani Slovenci združili smo se skupaj, ki nas je bilo 420, in nas razvrstili po vagonih. Bila je huda zima, da je bil eden bolj prenužen kot drugi. Bila je ura šest zvečer, ko so se naše oči mogle posloviti zadnjikrat od lepega rojstnega doma, od lepih vinskih hribov in na lepa preminula otroška leta. Vozili smo se dva dni. Vožnja je bila precej težavna in za- lostna. Slednjice smo prišli na mesto in to v lager "Langenzell", nekdanji grofovski grad. Sprejeli so nas kot cigane, eden bolj grdo gledal kot drugi in zakaj, saj nismo mi kri- vi, da nas Hitler hoče na isti način uničiti, kot je na milijone Judov.

Grajsko življenje se je veliko spremenilo. Sobe so se napolnile. Postelje so bile postav- ljene ena vrhu druge, tako da nas je bilo od 5 do 6 družin v eni sobi. Shrambe nobene, mize nobene, samo par stolov nam je bilo na razpolago. Postelje napolnjene s steniciami in enako tudi stene. Ni bilo noče, da bi v miru zaspali. Ubogi otroci so bili vsi od golazni prepikani in po celem životu rdeč. Nsmo se zavedali od kaj, ker nam ni bila znana žival "stenica", med tem je bilo tu že v stari na- vadi. Vsako čiščenje je bilo zastoj in brez uspeha. Grad je bil že star in precej razpa- den.

(Konec prihodnjic.)

RAZGLEDNİK

Ukrajina

(Nadaljevanje.)

Namen Nemcev leta 1918 je bilo osvojiti vso Ukrajino in se tako pripraviti na kasnej- so osvojitvev Irana, Mesopota- mije, Arabije in Indije. Tako je namreč poročal načelnik av- strijskega generalnega štaba, von Straussenberg, dne 13. ju- nija, 1918 S. Burianu, ministru inostranih del. V tem smislu je poročal tudi nemški general, Grenner, ki je leta 1918 kar odkrito izjavil, da je glavni cilj Nemčije osvojiti Istočno Indijo in sicer preko Ukrajine in Krina. Toda ukrajinski narod se je povsod upiral in bojeval proti Nemcem, kateri so bili prisiljeni imeti v Ukra- jini 500,000 vojakov, dasiravno so jih na tečajni zapadni fronti v Evropi potrebovali. Kon- cem leta 1918 so nemški upad- niki morali ostaviti Ukrajino in bežati domov.

Kasneje, oziroma v letih 1919—1920 je ukrajinski narod z pomočjo Rusije ustanovil U- krajinsko-sovjetsko republiko, ki je leta 1922 pristopila v zvezo sovjetskih republik. Za- padno krajino je pa leta 1919 zaseda Poljska, dočim sta pokrajini Besarabija in Buko- vina postali del Rumunske in v letu 1939-1940, postala je zapadna Ukrajina, severna Bukovina in del Besarabije, kjer žive Ukrajinci, zopet del sovjetske Ukrajine in sicer na podlagi samodoločbe naroda.

Dne 30. januarja, 1937 je u- krajinski kongres sprejel novo ustavo, katera določa, da je Ukrajina last delavcev in kme- tov, kateri so edini ljudje, ki pridelujejo in izdelujejo vse, kar vse prebivalstvo dežele po- trebuje. V sled tega je postala država lastnica vseh zemljišč, naravnih bogastev, vodovja, gozdov, tovarn, premogovih ro- vov, rudnikov, železnic, vod- nih prometnih sredstev, bank, itd. Volitve v narodno zastop- ištvo se vrše vsako četrto leto.

Republika Ukrajina je raz- deljena v naslednje admini- strativne pokrajine: Vinica, Vo- lija, Vorošilovgrad, Dnjepr- petrovsk, Žitomir, Zaporozje, Izmail, Kamance-Podoljsk, Ki- jev, Kirovograd, Lvov, Niko- lajev, Odjesa, Rovno, Stalino, Stanislavov, Sumi, Tarnopol, Harkov, Herzon, Černjigov in Čerovicki.

Pred pričetkom patrijotične (druge svetovne) vojne bila je Ukrajina v industrijalnem po- gledu skrajno razvita država, kar velja tudi o ukrajinskem poljedelstvu. Ukrajina je po- stala tudi dežela, v kateri ne- pismenost skoraj ni bila po- znana, in v kateri se je zna- nost, kultura in umetnost go- jila skoraj do zaželjenega vi- ska.

Industrija
 Ukrajina ima velika ležišča železne rude (897 milijonov ton); premoga (887.2 milijonov ton); manganesa (686 milijonov ton), in mnogo drugih rudnin. Tekom dobe od leta 1813 do 1940, se je industrija republike Ukrajine poenajsto- rila. Pred patrijotično vojno, se je v Ukrajini pridobilo več, kakor polovico vsega premoga, in železne rude v Sovjetski Rusiji; in poleg tega skoraj polovico jekla, tri petine alu- minia, in izdelalo se je v U- krajini petino strojev, dve tre- tini koka, eno četrtno elektri- čne energije ter pridelalo tri četrtnine vsega sladkorja, kar se ga pridelava v vsej Sovjetski Rusiji. Leta 1940 je bilo v U- krajini 164,525 industrijalnih podjetij, pri katerih je bilo u- službenih 2,031,000 delavcev. Istega leta je bilo v Ukrajini tudi 5,606 električnih gonilnih postaj z skupno silo dveh in pol milijonov kilovatov.

Premog so kopali leta 1940 v 872 premogovnih rovih in imenovanega leta se je nako- palo 83,718,000 ton premoga. Kopanje premoga je bilo me- hanizirano do 93.7 odstotkov. Leta 1940 so v Ukrajini nako- pali 18,878,000 ton železne ru- de in 1,893,000 ton manganeza (rude). Istega leta je bilo v Ukrajini 31 metalurških to- varn z 49 plavži z delavnim prostorom 32,565 kubičnih me- trov, in 135 odprtih plavžev z delavnim prostorom 4,435 kubičnih metrov. Navadnega železa se je v letu 1940 pride- lalo 9,183,000 ton, jekla 86, 217,000 ton in valjanega žele- za 62,533,000 ton.

Leta 1940 je bilo v Ukrajini 599 tovarn za izdelovanje strojev in poleg tega 1451 in- dustrijalnih podjetij za izdelke iz železa ter 33,987 takozvanih tovarn za poprave. Istodobno je bilo v Ukrajini 26 kemičnih tovarn za izdelovanje izdelkov iz koka, v katerih se je izdela- lo 15,201,000 ton koka, itd.

Leta 1940 je bilo v deželi 7197 predilnic in tovarn za lahko industrijo, ter 69,053 to- varn za izdelovanje raznih je- stvinskih produktov.

Ne pozabite krvavečega na- roda v domovini! — Pošljite Vaš dar še danes Sloven- skemu Pomožnemu Odboru, 1840 W. 22nd Place, Chica- go, Ill.

Po konferenci v San Franciscu

Vsa dolgotrajna dela konference za vzdrževanje trajne- ga svetovnega miru v povojni dobi, so bila vspešno končana dne 26. t. m. zvečer, in delegatje petdeseterih držav se pri- pravljajo odpotovati domov. Konferenca je dosegla vse, kar je bilo mogoče. Pri tem sta najvažnejši dve točki: Koalicija zaveznikov bo ostala nespremenjena tudi v povojni dobi, ker tako narekavajo skupne nevarnosti, katere bodo obstale tudi v povojni dobi za nedogledno dobo; in — potem konfe- rence je ves svet doznal in potrdil, da je za obranitev bodo- čega svetovnega mira, prijateljstvo in sodelovanje med Zje- dinjenimi državami in Rusijo neobhodno potrebno, kajti te- kom vojne se je dokazalo, da sta ti dve republiki najmoč- nejši in tudi največji na vsem svetu.

Tekom konference, ki je trajala deset tednov, bilo je treba poravnati mnogo nesoglasja med Rusijo in ostalimi zavezniki, toda kljub temu se je konferenca zaključila z večjim sporazumom, nego je kedaj preje vladal med *našimi* Zjedinjenimi državami ter Zjedinjenimi državami Sovjetske Rusije. — Charter, katerega je sprejela konferenca, boe naš zvezni senat brezdvomno odobril in potem se vrši sestanek med našim predsednikom, H. Trumanom, Stalinom in Chureh- illom v Berlinu.

Kako dolgo boe trajal svetovni mir, seveda, za sedaj nihče ne ve in tudi ne more ugibati; toda zavezniški narodi morajo biti vsekako pripravljani na — bodočo svetovno voj- no. Naš priljubljeni general Patton, je glede prihodnje vojne že predaval in sicer nedoletnim otrokom, ki so nedavno bili v takozvani nedeljski šoli, katero je tudi on obiskoval, ko je bil še deček. O tem je dnevno časopisje poročalo dobesedno: "Visoki in belolasi general, oblečen v bojni uniformi, ter okrašen kar z petimi vrstami znakov svojega službovanja te- kom vojne v Evropi, je dejal navzočim dečkom: 'Dečki, ki ste tukaj zbrani bodete — ako vam je ljubo ali ne — vojaki v prihodnji vojni. Po mojem mnenju, imeli bodemo zopet voj- no, kajti to se je vedno dogajalo.' Male deklice (bodoče voja- ške bolniške postrežnice) in začuden dečki, so neprestano gla- dali govornika na govorniškem odru."

General Patton se prav nič ne moti, kajti njemu je znana zgodovina sedanje vojne in tudi nje vzroki. Vsekako on dobro ve, kako so lastniki svetovnih kartelov pred pričetkom seda- nje svetovne vojne ustanovili na Finskem vse, kar so sma- trali potrebnim za uničenje Rusije. Finska je tedaj dobiv. a direktno vojaško pomoč iz Anglije, Francije, Švedske, Italije in Španske in sicer v obliki aeroplanov, streljiva, topov in "prostovoljcev". Kasneje je Finska dobivala pomoč tudi iz Ogrske, Nemčije in Italije. — Toda vsa ta pomoč, ni zamogla napraviti na ruske sile niti najmanjšega vtisa, in nemška voj- na sila je za dolgo vrsto let vničena, kar velja tudi o vseh ostalih državah osišča. Rusija je dokazala vsemu svetu, da je kos vsakemu položaju in da je danes v vojaškem smislu moč- nejša, kakor je bila kedaj popreje tekom svoje zgodovine. To velja tudi v vsakem pogledu z ozirom na naše Zjedinjene dr- žave, o čemur se boe sedaj tudi Japonska uverila.

Nedavno je tudi Churchill potom radija zatrjeval, da je Anglija sedaj, po končani vojni v Evropi, — jačja, nego je bila kedaj popreje. Temu pa ni tako, kajti vsemu svetu je zna- no, da je Anglija jaka le tedaj, kadar dobiva vso potrebno po- moč iz Zjedinjenih držav.

In sedaj, ko je vojna v Evropi kančana, je ves miroljubni svet uverjen, da boe svetovni položaj zopet postal tekom pri- hodnjih let tak, kakoršen je bil — preje v Suomi ali na Fin- skem. To se bo zgodilo morda na Švedskem, v Poljski, mo- goče tudi v Nemčiji, na Balkanu, — tam ob italijanski-sloven- ski meji, na Grškem, v Turčiji, Perziji ali v Istočni Indiji, ali pa tudi preko Ktajske in Mandžurije — vse do Alaske, kaj- ti na ta način bodo karteli zopet skušali obkoliti Rusijo. Ti načerti raznih Chamberlainov in Churchillov so tako velikanski da so skoraj nedosegljivi, toda izdelani so na podlagi bojazni, ki je nastala vsled prijateljstva Zjedinjenih držav Severne A- merike in Zjedinjenih držav Sovjetske Rusije. In kak bodoči Churchill boe pripravljen, baš kakor Churchill današnje do- be, žrtvovati kartelom na tisoče mladih življenj, da se tako ohrani poslovanje kartelov tudi v bodočnosti, kajti brez kar- telov ni denarnih dobičkov.

Pozabiti se tudi ne sme, da so svetovni bankirji posojevali potrebni denar v vojne svrhe obema strankama, — osišču in zaveznikom, kajti oni se niso mnogo zmenili, kedo boe vojno "dobil", dokler so dobivali dobičke od obeh strani. — Za nekaj časa boe ta dobiček izostal, in baš radi tega bodo mor- ludi poskrbeti, da se zopet prične kaka dobičkonosna vojna. Tako je namreč mnenje navadnih državljanov, katerim je zna- no, da je vse bogastvo osišča naloženo v Argentini, in da se tamkaj pripravlja svetovna vojna št. III.

Angleško-Slovenski BESEDNJAK

Izšel je novi angleško-slovenski besednjak, ki ga je sestavil **Dr. FRANK J. KERN**

V njem so vse besede, ki jih potrebujemo v vsak- danjem življenju. — Knjiga je trdo vezana v platnu in ima 273 strani.

Cena je \$5.⁰⁰

Naročite jo pri: **KNJIGARNI "GLASA NARODA"**
 216 W. 18th Street New York 11, N. Y.

KUPITE VOJNE BONDE!

STALIN POZDRAVIL MALE LJUDI

Moskovski radio je sporočil, da je maršal Stalin na zna- goslavnem banketu "malim ljudem" napisal z naslednjimi besedami:

"Želim piti na zdravje lju- di, med katerimi malokdo no- si kak čin in čijih naslovi ni- so zavirljivi, ljudi, katere sma- trajo za klinje v kolesu stroja velike države, brez katerega pa mi vsi — maršali in arma- dni poveljniki — da povem prav po domače, nismo vredni piškavega oreha, ker, če se en klin zlomi, je polomljeno vse.

"Napijem priprostim, na- vadnim, skromnim ljudem — onim klinom, ki poganjajo dr- žavni stroj v vseh oddelkih znanosti, narodnega gospodar- stva in vojaških zadevah.

"Mnogo, zelo nogo jih je. Njih imen je na legije. Jih je na desetisoče. To so skromni ljudje. Nikdo o njih ničesar ne piše. Nimajo naslovov, malo- kdo med njimi ima kak čin. Pa to so ljudje, ki nas podpirajo, kot podpira temelj vrh.

"Napijem tem ljudem, na- šim spoštovanim tovarišem."

47-LETNO PREIZKUŠNJO

i m a

Ameriška Bratska Zveza

KI IMA PREKO

26,000 ČLANOV IN PREKO TRI MILJONE IN POL DOLARJEV PREMOŽENJA

TO JE SODOBNA AMERIŠKA BRATSKA ORGANIZACIJA, VEDNO ZANESLJIVA, POVŠOD PRIPOROČLJIVA IN ZELO PRIVLAČNA ZAVAROVALNICA... ORGANIZACIJA VAM NUDI POLJUBNO ZAVAROVANJE PROTI BOLEZNI, NESREČI ALI SMRTI.

Naslov: AMERICAN FRATERNAL UNION
 A. F. U. BUILDING
 ELY, MINNESOTA

Vesti iz slovenskih naselbin

Dopisov brez polpisa in osebnosti ne priobčujemo. Dopisi za četrtkovno številko naj bodo v našem uradu najkasneje v sredo zjutraj.

Dopisi so nam vedno dobrodošli, ker zanimajo vse naše čitatelje in se z njimi naši rojaki takorekoč med seboj pogovarjajo.

NAŠE AKTIVNOSTI V NEW YORKU

Brooklyn, N. Y. — Zadnji let in kolikor jaz vem, je edini teden ni bilo nič in danes tudi no en pogoj za priobčitev in ni tako veliko za poročati; to je, da je stvar stvarna, zavzroki so, ki so me nekako nimitva in ne žali osebnosti.

Od zdaj naprej mogoče ne bodo dopisi tako pogosti, ker jih bomo začeli vleči in če je človek le preveč utrujen, je malo težko. Torej če ne bo vsak teden . . . no bodo pa še drugi dobili malo prostora, ki sem ga dozdaj zavzemal jaz.

Miha Pirnat mi je povedal v petek, da gre obleka zopet notri in so zopet odpeljali, kar je zelo lepo in kar je že težav s tem: narod bo hvaležen.

Gospa S. B., hvala za poklon, kar se pa Slovanovega petja tiče, pa kritika pade le name, ker od tajnika društva skoro ni pričakovati, da bi hvallil svojo robo. Jaz sem pa res pozabil to pot, toda vsak ve, da "Slovan" zapoje kot le slovenski fantje morejo zapevati.

S pomožno akcijo je pa tako, da dobre duše dajo in dajo in nekaterim se pa ne more dopovedati, da je res taka potreba. Meni ne gre za to nikak poseben kredit, ker vsak poskuša storiti, kar najbolje. Vsi člani odbora delajo za uspeh, toda jaz le pridem bolj pred oči, ker dopisujem, ter se podpisem. V resnici, mi pa res ne gre nič več kredita kot drugim. Vsi prav do zadnjega, bi radi videli, da bi stvar uspela in vsak posamezen, z menoj vred se nekako boji vprašati za dar, ker kar naprej prosimo. To ni nabena prijetnost in zato menda še niso potrkali na vrata.

Zdaj, ko je v Evropi vojna končana, se mnogim zdi odveč, če jih prosimo in prej ko je bila tam vojna, se jim je zdelo zoperno, ker so rekli, da ne morejo dostaviti. In tako se vsa stvar suče, ter je v resnici največ odvisno od tega, ko ga vprašam . . .

Včasih storiš kretinjo, ki se enim dopade, drugim pa ne; zadene na tega in onega, ki se ti zdi, da se ta kar malo boji . . . vzrok? Vleče te, da bi se potrkal na prsa in izrekel tiste besede, kot jih je Hasan Pasa, ko je tonil: "Mea culpa, mea culpa . . . No pa kaj se hoče, je pač tako; morebiti bi pa ne bilo napačno, ko bi se, ker vsi smo jih polni.

Sedmo vojno posojilo se bliža koncu, mislim, da ste vsi dobili tiste dopisnice; izpolnite jih in vpošljite, saj menda to ni tako težko.

Dohodki za pomožno akcijo so sledeči: stava -40; prenos od prej \$5,553.25.

Dozdaj nabranega s krediti vred - \$5,593.25.

Svoto \$40 bom oddal pri hodnji seji in kar nadaljnega je prišlo notri, bom pa drugič poročal. Vsem skupaj se najlepše zahvalim, v imenu pomožnega odbora.

Ignac Musich.

United We Stand By Fitzpatrick

MORNAR NA DOPUSTU

New York, N. Y. — Na 21 dnevnem dopustu se je nahajal doma Stanley J. Voje, U. S. Navy. Danov je prišel iz daljnega Okinawa na Pacifiku. Kaj vse se godi tam, slišimo na radio in čitamo v časopisih. Fantje, mornarji ali vojakci, ne marajo govoriti dosti o vojski. Vsak si hoče svoje živce odpočiti in se zabavati, kolikor več ko je mogoče.

Kaj vse jih čaka, že vedo naprej, ko morajo zopet nazaj iti. Koliko morajo prestati ti vboji mladi fantje, se ne moremo doma predstavljati. Svoja najboljša leta morajo preživeti na bojnih poljih ali na morju.

Stanley se je prav dobro zabaval doma. Porabil je čas, da je obiskal staro mater, Ano Košak, ki bo stara 26. julija 92 let. Mati so pri svoji hčeri Jennie Rogel v Wilkes-Barre, Pa. Obiskal je tudi to Mary Vidergar in družino na Seward, N. Y., kjer imajo zelo moderno farmo za mlekarstvo in kokoši. Obiskal je tudi

Mr. Kobilca in družino v Hudson, N. Y., kjer ima koščorejo in je vse moderno urejeno. Ina kakih 12 tisoč perutnine. Postrežen je bil iz vrstno vsepovsod. — Hvala vsem.

16. junija pa je bil na svatbi v slovenskem domu. Poročila se je dobro poznana Slovenka, Tessie Kovac, z Mr. Benos. Svadba je bila prav po domače; vsega dovolj, in vrtelo se je vse. Navzoč je bil tudi nečak neveste, Leo Pirnat, ki je pri mornarici in je prišel iz Filipinov, ter Vimi Konchan, U. S. Navy iz Anglije, in Frank Ferk, ki je bil vojni ujetnik v Nemčiji. Povedati so si imeli medseboj marsikaj. Stanley bo sedaj v San Diego, Calif., v šoli za nedoločen čas. Peljal se je nazaj z aeroplanom, samo da je bil dalje časa doma.

Upamo, da bi bilo že enkrat konec tega klanja, da bi bili vsi skupaj doma.

Naročnik.

PIKNIK V BROOKLYNU

Brooklyn, N. Y. — Slovenko pevsko in dramatično društvo "Domovina" tudi letos priredi piknik, kakor je že v navadi. Prostori za piknike so bolj redki v bližini, zato se moramo poslužiti tega, kar dobimo. Ker se je na prostoru v De Old Homestead Parku, 62-06 Fresh Pond Road, v Ridgewoodu, L. I., vršilo že več piknikov, je že precej zna-

Bi list pogrešala

Geneva, O. — Priloženo vam pošiljam za naročnino enega leta za "Glas Naroda". Oprostite, ker smo se malo zamudili, da Vam nismo naročnino takoj poslali, ko nam je list pretekel, ker nam ni bilo zelo žal, če bi nama list vstavili, ker ga oba z mojo ženo rada čitava. Torej hvala lepako Z pozdravom. — Joe in Fanny Makovec.

Pošta v Jugoslavijo

Poštni urad nam je naznanil, da je ZOPET MOGOČE PISATI V JUGOSLAVIJO. — Pisma ne smejo biti težja kot dve unci. Poslati je mogoče tudi navadne dopisnice brez slik. Poština za navadno pismo je kakor pred vojno, namreč 5 centov.

Posiljati je tudi mogoče časopise, kakor prej.

Pisem pa za sedaj še ni mogoče registrirati, ni mogoče poslati denarja in zavitkov.

Naznanilo

Kot je bilo že poročano se pobira obleka za naše reveže v stari domovini tudi v dvorani cerkve sv. Cirila na 62 St. Marks Place (na osmi), New York City. — Dvorana je odprta vsaki dan.

Rojake prosimo, ko pošljejo za naročnino, ako je vam le privočno da se poslužujejo — UNITED STATES ostrioma CANADIAN POSTAL MONEY ORDER.

RAZNO IZ LUZERNEE, PENNA.

Luzerne, Pa. — Kar se dela tiče, ne bom poročal, ker se danaj je povsod enako.—3. marca se je poročila Miss Cilija Baloh s Frank Zupančič, kateri se je povrnil od vojakov domov. Odsla sta od tukaj 26. maja v Cleveland, kjer si mislita vstanoviti svoj ognjišče. Pred odhodom so pa napravili njeni stariši, Mr. in Mrs. John Baloh malo domačo zabavo, pri kateri smo se prav po domače imeli.

30. aprila se je poročila Miss Helen Slapar. Ženin je slovaškega naroda. Najbolj veselo in domačo svadbo smo pa imeli 16. junija, ko sta praznovala 50-letnico zakona Mr. in Mrs. Frank Yurček v krogu svojih 3 hčera in soprogov, vnukov in vnukinj. Prišli so tudi 3 nečaki s svojimi soprogami iz Clevelanda, O. Zelo veliko je bilo povabljenih in vsak je bil navzoč! Mr. Fr. Yurček je star 83 let, Mrs. Yurček je stara 73 let. Mr. Yurček je naročnik "Glas Naroda" 50 let, in ga bere vsaki dan in brez očal. Jima želimo še mnogo mnogo let sreče in zdravja.

Mr. Frank Yurček je doma iz Vrhnike. Mrs. Yurček pa je iz Beča pri Kamniku, podomače Brnotova Johana.

Tukaj je umrla 30. marca Mrs. John Britz.

Pri mornarici se nabajata dva slovenska fanta, namreč Rudolf Slapa in John Matičič. Pričakuje se tudi dva slovenska fanta domov iz Nemčije, ker imata zadosti točk in to sta John Slapar in Albert Saitz.

Poročevalec.

"TAMBURAŠEV" PLES

Brooklyn, N. Y. — Tem potom se našim rojakom in rojakinjam v Greater New Yorku in okolici, vljudno naznanja, da prirede naši Brooklynski Tamburaši svoj ples prihodnjo soboto, dne 30. t. m. ob 8—12 ure zvečer v dvorani Slovenskega doma na 253 Irving Ave., Brooklyn, N. Y. Vstopnina prostá. Pridite dragi rojaki in rojakinje v obilnem številu ter se poveselite z našimi vrlimi Tamburaši. V bodoče se bo skušalo vedno dvorano slov. doma rezervirati vsako soboto za naše slovenske prireditve. — AFS

Odbor.

Himen

Prihodnjo nedeljo, dne 1. julija si bosta zaobljubila zakonsko zvestobo naš vrli mladenič William Kobetich in naša mladenka Miss Marie Omerzu, in sicer poroka se vrši ob 5. uri popoldne v cerkvi sv. Brigite na Menehan in St. Nicholas Ave., Brooklyn, N. Y. Mladi ženin je prišel na dopust 18 dni, on služi sedaj v U. S. Navy ter ima že čin First Class Petty Officer. — Mlada nevesta pa prihaja iz ugledne slovenske družine Toneta Omerzu. Oba ženin in nevesta sta člana Tamburaškega zbora. Želim jima že vnaprej, da bi bila srečna v bodočem zakonskem stanu, ter obenem jima iskreno čestitam.

— A. F. Svet.

Vojna ni končana, dokler ni Japonska poražena. — Kupujte bonde 7. vojnega posojila.

HELP WANTED ::

The War Man Power Commission has ruled that no one in this area now employed in essential activity may transfer to another job without statement of availability.

IZURJENE MERROW ŠIVALKE NA SWEATER-JE DOBRA PLAČA — STALNO DELO PO-VOJNA PRILOŽNOST Pokličite HE 3-0525 Oglasite se na: 60-01 — 59th PL. MASPETH, L. I. (125-127)

POMOČNICA V KUHINJI za BUSINESS GIRLS HOME NOBENEGA KUHANJA LASTNA SOBA 5½ DNI NA TEDEN 151 EAST 36th ST., CITY MU 3-9422 (125-127)

FINGER WAVE MANICURIST GOOD PAY COMMISSION 5 DAY WEEK CLOSED WEDNESDAY STEADY WORK POST-WAR OPPORTUNITY Tel. PR. 3-9119 (125-127)

STENOGRAPHER — TYPIST ASSIST WITH BOOKS Good Pay — Short Hours Phone BE 3-4770 for Appointment Opportunity for Advancement T. W. MITCHELL CO., 114 South St., New York City (125-127)

H I Š N A SPOŠNO DELO SPI NOTRI ali NA LASTNEM DOMU LONG BEACH V POLETJU — POZIMI V MESTU \$25 TEDENSKO DOVOLJ PROSTEGA ČASA BU 8-0600 (125-127)

ŽENSKES ZA ČISTITI URADNIŠKO POSLOPJE KRATKE URE . . . POČITNICE \$22 NA TEDEN NADURNO DELO, AKO ŽELITE. DOBRE RAZMERE Vprašajte SUPERINTENDENT 1501 BROADWAY, near 43rd St. NYC (125-129)

Pomočnica za Popravila V TRGOVINI ZA ŽENSKES OBLEKE STALNA SLUŽBA — DOBRA PLAČA Vprašajte: MANON DRESS SHOP 28 W. 57th ST., NEW YORK all pokličite CO 5-9248 (125-129)

Help Wanted (Female)

Z E N S K A KITCHEN HELPER Ure: Od 11 A. M. — 3:00 P. M. 4 DNI NA TEDEN DOBRA PLAČA SHERIDAN DELICATESSEN 79 GREENWICH AVE., N. Y. C. (11th Street & 7th Ave.) (126-128)

FORELADY ZA OTROŠKE OBLEKE V MALEM PODJETJU Potrebujemo tudi Floor Girls and Operators Stalna služba — Dobra plača 158 WILSON AVE., BROOKLYN Glenmore 2-6125 (126-132)

Z E N S K A IZURJENA POMOČNICA ZA IZ-DELAVO PECIV (PASTRY) 8 ur Dnevno — 6 dni na teden Izvrstne delavske razmere Vprašajte: TRAYMORE RESTAURANT 2121 BROADWAY N. Y. C. (126-128)

PEARL STRINGER KNOTTER — EXPERIENCED Post-War Opportunity — Pleasant Surroundings — Steady work Apply: 69 — 29B CLYKE ST., FOREST HILLS, L. I. Phone BO 8-4228 (124-130)

TOVARIŠICA ZA GOSPO HIŠNA ali SLUŽKINJA NA DEZELI V POLETJU KUHARICA; Licenčna vozilka; Spričevila; Prijatna okolščina. BAYSIDE 9-1488

NEW Jersey COUNTER GIRL EXPERIENCED PREFERRED Full or Part Time — Excellent Salary 6 Day Week — Good Hours — Steady work now and after the war — Apply immediately. — BLUE RIBBON BAKERY, 988 Stuyvesant Avenue, UNION, N. J. — Telephone UN 2-3200 (126-132)

WAITRESS — COOK DISHWASHER Excellent Salary — 6 Day Week Good Hours — Home-like Working Conditions — Steady Position — Apply immediately. ADAM'S LUNCHEONETTE 644 Mt. Prospect Ave., NEWARK, N.J. (126-132)

GIRLS WOMEN WANTED IMMEDIATELY PART OR FULL TIME — OPERATORS ON SINGER SEWING MACHINES — WORK ON CHILDREN'S WEAR — Steady work now and after the war — Pleasant working conditions — Apply LYNBAE MFG., 6316 JACKSON ST., WEST NEW YORK, N. J. (125-127)

WAITRESSES (2) Days or Evenings — Full or Part Time WANTED IMMEDIATELY Steady Work — Air Conditioned Good Salary with Excellent Tips — ROYAL CENTER RESTAURANT 733 Montgomery St., (near Bergen) JERSEY CITY, N. J. Tel. DE 3-9827 (126-130)

DRŽAVLJANSKI PRIROČNIK Knjičica daje poljudna navodila, kako postati ameriški državljan. (V slovenski) Cena 50 centov Dobite pri Knjigarju Slovenic Publishing Co., 216 West 18th Street, New York 11, N. Y.

Note

za **KLAVIR ali PIANO HARMONIKO**

35 centov komad — 3 za \$1.—

* Breezes of Spring
Time of Blossom (Cvetni čas)
* Po Jeseru
Kolo
* Spavaj Milka Moja
Orphan Waltz
* Dekle na vrtu
Oj, Marička, pegljaj
* Barčica
Mladi kapetaš
* Happy Polka
Če na tujem
* Slovenian Dance
Vanda Polka
* Židana marek
Veseli bratci
* Ohio Valley
Sylvia Polka
* Zvedel sem nekaj
Ko ptičica ta mala
* Zvedel sem nekaj
Ko ptičica ta mala
* Helena Polka
Slovenska Polka
* Pojdi z menoj
Dol s planine
* Barbara Polka

ZVEZEK 10 SLOVENSkih PESMI za piano-harmoniko za \$1.

Po 25c komad
Moje dekle je še mlada
Barbara polka
Naročite pri:
Knjigarji Slovenic Publishing Co.
216 W. 18th Street
New York 11, N. Y.

NEW Jersey GIRLS WOMEN WANTED IMMEDIATELY LIGHT FACTORY WORK No experience necessary; 5 day week; get a steady job now and after the war; pleasant working conditions. — Apply: OSCAR SCHMIDT INTERNATIONAL 87 FERRY ST., JERSEY CITY, N. J. (125-131)

ŽENSKA POTREBUJEMO TAKOJ ZA LAHKO, ČISTO, TOVARNIŠKO DELO — 5 dni na teden — 8 ur na dan Izvrstni delavski pogoji — Dobra plača Stalno delo sedaj in po vojni. Vprašajte: ROBERT WICK LUMBER CO., Lancaster and Broad Avenues, RIDGEFIELD, N. J. Morsemere 6-5240 (125-131)

ŽENSKA ZA ČISTITI DELNI ČAS — URE: 7 AM DO 11 AM Lahko delate celotni čas po poletju. KOSILO BREZPLAČNO 6 dni na teden — Stalno delo — Vprašajte ob jutrih — 9 AM DO 11 AM Y. W. C. A., 35 CHURCH ST., PATERSON, N. J. Tel. SH 2-6408 (125-131)

Opozorite še druge, ki ne čitajo "G. N." na te oglase. — Mogoče bo komu vsrečeno.

GIRLS WOMEN WANTED IMMEDIATELY FOR LIGHT FACTORY WORK NO EXPERIENCE NECESSARY PART OR FULL TIME Operators on Singer Sewing Machines WORK ON LEATHER GOODS EXPERIENCED Get a steady job with a post-war future Pleasant working conditions. — Apply: SECO LEATHER PRODUCTS CO., 55th St., and Palisade Ave., West New York, N. J. (125-127)

SERZANT DIAVOLO

Spisal MARCEL PRIOLLET

Polkovniku je zastala beseda v grlu. Polkovnik in seržant nista bila več sama, kajti v šotor je stopil poročnik, rekoč:

Tolmači so že zaslišali ujetnika. Možu se je razvezal jezik. Dal je nam važne informacije. Presenečenje, katero je nam pripravil sovražnik, za nas ne bo več presenečenje.

Polkovnik in Maxim de Frileuse sta se spogledala. Po tem se je grof de Royaljoie obrnil k poročniku, rekoč:

Vse torej priča, da je seržant Diavolo zaslužil dopust, katerega sem mu dal.

Polkovnik se je spomnil, da seržantove tajne ne sme izdati. Samozavestno je premeril moža, katerega je bil malo prej nazval "dragi vojvoda". Potem mu je osorno zapovedal.

Pojdi in pripravi se na pot, dečko! In glej, da se mi pravočasno vrneš. Čeprav si seržant, bi te pognal pred vojno sodišče. Pojdi! Mars!

Hvala, gospod polkovnik!

Salutiral je, se obrnil na peti . . . in seržant Diavolo je zapustil šotor polkovnika grofa Huberta de Royaljoie.

V. SVIDENJE

Parnik "Berzelius", na katerega se je bil vkrcal seržant Diavolo, je bil že več dni na morju. Najhujšo voznjo je imel že za seboj in zdaj se je gugal nalik ogromni ptici na mirnem, širnem morju.

Potniki so se bili med voznjo seznanili, ko se je pa približala obala, se je zdelo, da so se zopet odtujili. Moški in ženske so skoro brez izjeme zapustili krov in se razšli po kabinah, da spravijo v red prtljago.

Odhod in prihod vedno razburj potnike.

Maxime de Frileuse, večni samotar, boječ se ljudi zato, ker jih je s svojo osebnostjo neomejeno obvladoval, ni hotel z nikomur občevati. Zdelo se je, da diredaj na krovu sploh ne vidi.

Stal je spredaj na krovu in podoben je bil kipu boga-zaščitnika mornarjev. Stal je nepremično in zrl v daljavo.

Kar se je zdrnil. Zagledal je obalo svoje domovine, dvigajočo se počasi iz megle.

Bil je tako globoko pgnjen, da so mu stopile solze v oči. Njegove tenke ustnice so zašepetale edino besedo:

Francija!

In burna preteklost je vstala iz groba, da obudi maščevalčev spomin.

Maxime de Frileuse je zopet videl v duhu vse, kar je bil storil, dobro in zlo.

In hoteč pregnati to melanholijo je potegnil iz žepa že desetokrat prečitano zmečkano in nekoliko zamazano pismo.

Pogumni vojak ga je znal na pamet. Zanižal je in zašepetal:

. . . Upava, dragi brat, da se ti posreči premagati vse ovire in da se boš z nama vred veselil najine sreče.

Tvoja ljubeča sestra

Beatrice.

—Da, sestra, bodi brez skrbi, pridem, — je dejal seržant in spravil pismo v žep.

Dolgo je stal tako zatopljen v svoje misli. Videl je v duhu njo, na katero je mislil, drago Beatrice, ki ga je imela rada kot brata in očeta obenam.

Po tem se je nasmehnil pri misli, da se mu je posrečilo ustreči njeni želji.

Ni mislil na to, da bi se pobahal z junaštvom, s katerim je bil dobil pravico odpotovati v Francijo in ostati nekaj dni doma.

Maxime de Frileuse je bil rojen junak. Da je živel v dobi križarskih vojn, bi bila njegova hrabrost legendarna. Toda živel je v poznačni dobi, ko je bilo nevarno obračati nase pozornost, pustolovščine še niso bile izpozabljenice.

— Ljubiti . . . sovražiti . . . To bi moglo biti geslo bivšega plemiča.

Ta hip je bila nečuvno ljubezen, ki je navdajala seržanta Diavola, kajti njegov pogled je bil poln sreče in zadovoljstva.

Da so stali tu njegovi tovariši, bi ne bili spoznali v tem sentimentalnem mladeniču energičnega moža, trdosrčnega s seboj in z drugimi, junaka tujske legije, strahu in trepetu sovražnika.

Ne bili bi razumeli, da se gode včasih čudne reči s tem možem, ki ni poznal v življenju nobenih ovir.

Solnce se je ta čas nagibalo k zatonu. "Berzelius" je povečal hitrost, da prispe v pristanišče, predno se stemni.

Posrečilo se mu je. Naš sanjač se je moral vrniti v resnično življenje.

Zadovoljno je vzdihnil, ko je stisnil skromno prtljago pod pazduho in stopil na mostiček med parnikom in pristaniščem.

Obšla ga je nepopisna radost, ko se je pomešal med množico ljudi po marseillskih ulicah. Bilo mu je, kakor da se vrača za vedno iz dolgega izgnanstva.

Hitro je dal potrditi dopustnico in odšel naravnost na kolodvor. Kupil je vozni listek in nestrpno pričakoval brzovlaka.

Na kolodvoru je bilo še nekaj vojakov, ki so potovali domov na dopust. Radi bi se bili pomenili z njim o življenju v tujski legiji, toda seržantu ni bilo do kramljanja.

Slednjic je pridrela lokomotiva z ognjenimi očmi in se ustavila pred peronom. Baetrichin brat je skočil v najbližji kupe.

Njegov prihod je vzbudil pozornost sopotnikov, ki so takoj spoznali v njem bojovnika iz Maroka. Toda njegovo zagorelo obličje je bilo tako nedostopno, da ni imel nihče poguma motiti seržanta v njegovi zamiselnosti.

Oziral se je v preteklost, bodočnost mu pa ni bila jasna.

Kakor vsem ljudem, je bila bodočnost tudi njemu uganka.

Seržant Diavolo je bil še vedno zatopljen v svoje misli, ko je prispel vlak po šesturni voznji v Nizzo. Vojak se je pomešal med množico potnikov in kmalu je bil med Američani, Španci, Angleži in Francozi, hitečimi v mesto razkošja in naslade.

Da pridejo iz kolodvorskega poslopja, so morali potniki skozi spalir elegantnih dam in gospoščic. Vsi ti veseli ljudje, bivajoči v Nizzu čez zimo, so prišli čakati svoje prijatelje ali sorodnike.

Marina so vsi radovedno ogledovali. Po sebnosti damam je bila vseč njegova krepka postava in energičen obraz bronaste barve.

Maxime se pa za zapeljive poglede ni zmečnil. Uniforma in zagorela polt sta zadoščala, da ga znanci in znanke niso mogli spoznati.

Nikomur ni prišlo na misel iskati zvezo med seržantom Diavolom 4. polka tujske legije in vojvodo de Frileusom, plemičem, katerega je iskala francoska pravica, ki je bila pogosto slepa tako, da je obsojala sredstva, ne da bi se zmenila za cilj.

Beatrichin brat se je počasi prerival skozi množico, ko je nenadoma zagledal mlado damo, lepo črno, oblečeno dokaj preprosto. Dama ga je vsa gledala.

Zato ni čuda, da se je začel tudi Maxime de Frileuse zanimati za lepo neznanko. Začutil je, da ga vleče neka tajna sila k nji. Zdelo se mu je, da pozna to ponosno postavo, ta klasičen obraz, ta lahno upognjeni nos in te modro pobarvane obrvi. (Dalje prihodnjic.)

va hrabrost legendarna. Toda živel je v poznačni dobi, ko je bilo nevarno obračati nase pozornost, pustolovščine še niso bile izpozabljenice.

— Ljubiti . . . sovražiti . . . To bi moglo biti geslo bivšega plemiča.

Ta hip je bila nečuvno ljubezen, ki je navdajala seržanta Diavola, kajti njegov pogled je bil poln sreče in zadovoljstva.

Da so stali tu njegovi tovariši, bi ne bili spoznali v tem sentimentalnem mladeniču energičnega moža, trdosrčnega s seboj in z drugimi, junaka tujske legije, strahu in trepetu sovražnika.

Ne bili bi razumeli, da se gode včasih čudne reči s tem možem, ki ni poznal v življenju nobenih ovir.

Solnce se je ta čas nagibalo k zatonu. "Berzelius" je povečal hitrost, da prispe v pristanišče, predno se stemni.

Posrečilo se mu je. Naš sanjač se je moral vrniti v resnično življenje.

Zadovoljno je vzdihnil, ko je stisnil skromno prtljago pod pazduho in stopil na mostiček med parnikom in pristaniščem.

Obšla ga je nepopisna radost, ko se je pomešal med množico ljudi po marseillskih ulicah. Bilo mu je, kakor da se vrača za vedno iz dolgega izgnanstva.

Hitro je dal potrditi dopustnico in odšel naravnost na kolodvor. Kupil je vozni listek in nestrpno pričakoval brzovlaka.

Na kolodvoru je bilo še nekaj vojakov, ki so potovali domov na dopust. Radi bi se bili pomenili z njim o življenju v tujski legiji, toda seržantu ni bilo do kramljanja.

Slednjic je pridrela lokomotiva z ognjenimi očmi in se ustavila pred peronom. Baetrichin brat je skočil v najbližji kupe.

Njegov prihod je vzbudil pozornost sopotnikov, ki so takoj spoznali v njem bojovnika iz Maroka. Toda njegovo zagorelo obličje je bilo tako nedostopno, da ni imel nihče poguma motiti seržanta v njegovi zamiselnosti.

Oziral se je v preteklost, bodočnost mu pa ni bila jasna.

Kakor vsem ljudem, je bila bodočnost tudi njemu uganka.

Seržant Diavolo je bil še vedno zatopljen v svoje misli, ko je prispel vlak po šesturni voznji v Nizzo. Vojak se je pomešal med množico potnikov in kmalu je bil med Američani, Španci, Angleži in Francozi, hitečimi v mesto razkošja in naslade.

Da pridejo iz kolodvorskega poslopja, so morali potniki skozi spalir elegantnih dam in gospoščic. Vsi ti veseli ljudje, bivajoči v Nizzu čez zimo, so prišli čakati svoje prijatelje ali sorodnike.

Marina so vsi radovedno ogledovali. Po sebnosti damam je bila vseč njegova krepka postava in energičen obraz bronaste barve.

Maxime se pa za zapeljive poglede ni zmečnil. Uniforma in zagorela polt sta zadoščala, da ga znanci in znanke niso mogli spoznati.

Nikomur ni prišlo na misel iskati zvezo med seržantom Diavolom 4. polka tujske legije in vojvodo de Frileusom, plemičem, katerega je iskala francoska pravica, ki je bila pogosto slepa tako, da je obsojala sredstva, ne da bi se zmenila za cilj.

Beatrichin brat se je počasi prerival skozi množico, ko je nenadoma zagledal mlado damo, lepo črno, oblečeno dokaj preprosto. Dama ga je vsa gledala.

Zato ni čuda, da se je začel tudi Maxime de Frileuse zanimati za lepo neznanko. Začutil je, da ga vleče neka tajna sila k nji. Zdelo se mu je, da pozna to ponosno postavo, ta klasičen obraz, ta lahno upognjeni nos in te modro pobarvane obrvi. (Dalje prihodnjic.)

va hrabrost legendarna. Toda živel je v poznačni dobi, ko je bilo nevarno obračati nase pozornost, pustolovščine še niso bile izpozabljenice.

— Ljubiti . . . sovražiti . . . To bi moglo biti geslo bivšega plemiča.

Ta hip je bila nečuvno ljubezen, ki je navdajala seržanta Diavola, kajti njegov pogled je bil poln sreče in zadovoljstva.

Da so stali tu njegovi tovariši, bi ne bili spoznali v tem sentimentalnem mladeniču energičnega moža, trdosrčnega s seboj in z drugimi, junaka tujske legije, strahu in trepetu sovražnika.

Ne bili bi razumeli, da se gode včasih čudne reči s tem možem, ki ni poznal v življenju nobenih ovir.

Solnce se je ta čas nagibalo k zatonu. "Berzelius" je povečal hitrost, da prispe v pristanišče, predno se stemni.

Posrečilo se mu je. Naš sanjač se je moral vrniti v resnično življenje.

Zadovoljno je vzdihnil, ko je stisnil skromno prtljago pod pazduho in stopil na mostiček med parnikom in pristaniščem.

Obšla ga je nepopisna radost, ko se je pomešal med množico ljudi po marseillskih ulicah. Bilo mu je, kakor da se vrača za vedno iz dolgega izgnanstva.

Hitro je dal potrditi dopustnico in odšel naravnost na kolodvor. Kupil je vozni listek in nestrpno pričakoval brzovlaka.

Na kolodvoru je bilo še nekaj vojakov, ki so potovali domov na dopust. Radi bi se bili pomenili z njim o življenju v tujski legiji, toda seržantu ni bilo do kramljanja.

Slednjic je pridrela lokomotiva z ognjenimi očmi in se ustavila pred peronom. Baetrichin brat je skočil v najbližji kupe.

Njegov prihod je vzbudil pozornost sopotnikov, ki so takoj spoznali v njem bojovnika iz Maroka. Toda njegovo zagorelo obličje je bilo tako nedostopno, da ni imel nihče poguma motiti seržanta v njegovi zamiselnosti.

Oziral se je v preteklost, bodočnost mu pa ni bila jasna.

Kakor vsem ljudem, je bila bodočnost tudi njemu uganka.

Seržant Diavolo je bil še vedno zatopljen v svoje misli, ko je prispel vlak po šesturni voznji v Nizzo. Vojak se je pomešal med množico potnikov in kmalu je bil med Američani, Španci, Angleži in Francozi, hitečimi v mesto razkošja in naslade.

Da pridejo iz kolodvorskega poslopja, so morali potniki skozi spalir elegantnih dam in gospoščic. Vsi ti veseli ljudje, bivajoči v Nizzu čez zimo, so prišli čakati svoje prijatelje ali sorodnike.

Marina so vsi radovedno ogledovali. Po sebnosti damam je bila vseč njegova krepka postava in energičen obraz bronaste barve.

Maxime se pa za zapeljive poglede ni zmečnil. Uniforma in zagorela polt sta zadoščala, da ga znanci in znanke niso mogli spoznati.

Nikomur ni prišlo na misel iskati zvezo med seržantom Diavolom 4. polka tujske legije in vojvodo de Frileusom, plemičem, katerega je iskala francoska pravica, ki je bila pogosto slepa tako, da je obsojala sredstva, ne da bi se zmenila za cilj.

Beatrichin brat se je počasi prerival skozi množico, ko je nenadoma zagledal mlado damo, lepo črno, oblečeno dokaj preprosto. Dama ga je vsa gledala.

Zato ni čuda, da se je začel tudi Maxime de Frileuse zanimati za lepo neznanko. Začutil je, da ga vleče neka tajna sila k nji. Zdelo se mu je, da pozna to ponosno postavo, ta klasičen obraz, ta lahno upognjeni nos in te modro pobarvane obrvi. (Dalje prihodnjic.)

va hrabrost legendarna. Toda živel je v poznačni dobi, ko je bilo nevarno obračati nase pozornost, pustolovščine še niso bile izpozabljenice.

— Ljubiti . . . sovražiti . . . To bi moglo biti geslo bivšega plemiča.

Ta hip je bila nečuvno ljubezen, ki je navdajala seržanta Diavola, kajti njegov pogled je bil poln sreče in zadovoljstva.

Da so stali tu njegovi tovariši, bi ne bili spoznali v tem sentimentalnem mladeniču energičnega moža, trdosrčnega s seboj in z drugimi, junaka tujske legije, strahu in trepetu sovražnika.

Ne bili bi razumeli, da se gode včasih čudne reči s tem možem, ki ni poznal v življenju nobenih ovir.

Solnce se je ta čas nagibalo k zatonu. "Berzelius" je povečal hitrost, da prispe v pristanišče, predno se stemni.

Posrečilo se mu je. Naš sanjač se je moral vrniti v resnično življenje.

Zadovoljno je vzdihnil, ko je stisnil skromno prtljago pod pazduho in stopil na mostiček med parnikom in pristaniščem.

Obšla ga je nepopisna radost, ko se je pomešal med množico ljudi po marseillskih ulicah. Bilo mu je, kakor da se vrača za vedno iz dolgega izgnanstva.

Hitro je dal potrditi dopustnico in odšel naravnost na kolodvor. Kupil je vozni listek in nestrpno pričakoval brzovlaka.

Na kolodvoru je bilo še nekaj vojakov, ki so potovali domov na dopust. Radi bi se bili pomenili z njim o življenju v tujski legiji, toda seržantu ni bilo do kramljanja.

Slednjic je pridrela lokomotiva z ognjenimi očmi in se ustavila pred peronom. Baetrichin brat je skočil v najbližji kupe.

Njegov prihod je vzbudil pozornost sopotnikov, ki so takoj spoznali v njem bojovnika iz Maroka. Toda njegovo zagorelo obličje je bilo tako nedostopno, da ni imel nihče poguma motiti seržanta v njegovi zamiselnosti.

Oziral se je v preteklost, bodočnost mu pa ni bila jasna.

Kakor vsem ljudem, je bila bodočnost tudi njemu uganka.

Seržant Diavolo je bil še vedno zatopljen v svoje misli, ko je prispel vlak po šesturni voznji v Nizzo. Vojak se je pomešal med množico potnikov in kmalu je bil med Američani, Španci, Angleži in Francozi, hitečimi v mesto razkošja in naslade.

Da pridejo iz kolodvorskega poslopja, so morali potniki skozi spalir elegantnih dam in gospoščic. Vsi ti veseli ljudje, bivajoči v Nizzu čez zimo, so prišli čakati svoje prijatelje ali sorodnike.

Marina so vsi radovedno ogledovali. Po sebnosti damam je bila vseč njegova krepka postava in energičen obraz bronaste barve.

Maxime se pa za zapeljive poglede ni zmečnil. Uniforma in zagorela polt sta zadoščala, da ga znanci in znanke niso mogli spoznati.

Nikomur ni prišlo na misel iskati zvezo med seržantom Diavolom 4. polka tujske legije in vojvodo de Frileusom, plemičem, katerega je iskala francoska pravica, ki je bila pogosto slepa tako, da je obsojala sredstva, ne da bi se zmenila za cilj.

Beatrichin brat se je počasi prerival skozi množico, ko je nenadoma zagledal mlado damo, lepo črno, oblečeno dokaj preprosto. Dama ga je vsa gledala.

Zato ni čuda, da se je začel tudi Maxime de Frileuse zanimati za lepo neznanko. Začutil je, da ga vleče neka tajna sila k nji. Zdelo se mu je, da pozna to ponosno postavo, ta klasičen obraz, ta lahno upognjeni nos in te modro pobarvane obrvi. (Dalje prihodnjic.)

va hrabrost legendarna. Toda živel je v poznačni dobi, ko je bilo nevarno obračati nase pozornost, pustolovščine še niso bile izpozabljenice.

— Ljubiti . . . sovražiti . . . To bi moglo biti geslo bivšega plemiča.

Ta hip je bila nečuvno ljubezen, ki je navdajala seržanta Diavola, kajti njegov pogled je bil poln sreče in zadovoljstva.

Da so stali tu njegovi tovariši, bi ne bili spoznali v tem sentimentalnem mladeniču energičnega moža, trdosrčnega s seboj in z drugimi, junaka tujske legije, strahu in trepetu sovražnika.

Ne bili bi razumeli, da se gode včasih čudne reči s tem možem, ki ni poznal v življenju nobenih ovir.

Solnce se je ta čas nagibalo k zatonu. "Berzelius" je povečal hitrost, da prispe v pristanišče, predno se stemni.

Posrečilo se mu je. Naš sanjač se je moral vrniti v resnično življenje.

Zadovoljno je vzdihnil, ko je stisnil skromno prtljago pod pazduho in stopil na mostiček med parnikom in pristaniščem.

Obšla ga je nepopisna radost, ko se je pomešal med množico ljudi po marseillskih ulicah. Bilo mu je, kakor da se vrača za vedno iz dolgega izgnanstva.

Hitro je dal potrditi dopustnico in odšel naravnost na kolodvor. Kupil je vozni listek in nestrpno pričakoval brzovlaka.

Na kolodvoru je bilo še nekaj vojakov, ki so potovali domov na dopust. Radi bi se bili pomenili z njim o življenju v tujski legiji, toda seržantu ni bilo do kramljanja.

Slednjic je pridrela lokomotiva z ognjenimi očmi in se ustavila pred peronom. Baetrichin brat je skočil v najbližji kupe.

Njegov prihod je vzbudil pozornost sopotnikov, ki so takoj spoznali v njem bojovnika iz Maroka. Toda njegovo zagorelo obličje je bilo tako nedostopno, da ni imel nihče poguma motiti seržanta v njegovi zamiselnosti.

Oziral se je v preteklost, bodočnost mu pa ni bila jasna.

Kakor vsem ljudem, je bila bodočnost tudi njemu uganka.

Seržant Diavolo je bil še vedno zatopljen v svoje misli, ko je prispel vlak po šesturni voznji v Nizzo. Vojak se je pomešal med množico potnikov in kmalu je bil med Američani, Španci, Angleži in Francozi, hitečimi v mesto razkošja in naslade.

Da pridejo iz kolodvorskega poslopja, so morali potniki skozi spalir elegantnih dam in gospoščic. Vsi ti veseli ljudje, bivajoči v Nizzu čez zimo, so prišli čakati svoje prijatelje ali sorodnike.

Marina so vsi radovedno ogledovali. Po sebnosti damam je bila vseč njegova krepka postava in energičen obraz bronaste barve.

Maxime se pa za zapeljive poglede ni zmečnil. Uniforma in zagorela polt sta zadoščala, da ga znanci in znanke niso mogli spoznati.

Nikomur ni prišlo na misel iskati zvezo med seržantom Diavolom 4. polka tujske legije in vojvodo de Frileusom, plemičem, katerega je iskala francoska pravica, ki je bila pogosto slepa tako, da je obsojala sredstva, ne da bi se zmenila za cilj.

Beatrichin brat se je počasi prerival skozi množico, ko je nenadoma zagledal mlado damo, lepo črno, oblečeno dokaj preprosto. Dama ga je vsa gledala.

Zato ni čuda, da se je začel tudi Maxime de Frileuse zanimati za lepo neznanko. Začutil je, da ga vleče neka tajna sila k nji. Zdelo se mu je, da pozna to ponosno postavo, ta klasičen obraz, ta lahno upognjeni nos in te modro pobarvane obrvi. (Dalje prihodnjic.)

va hrabrost legendarna. Toda živel je v poznačni dobi, ko je bilo nevarno obračati nase pozornost, pustolovščine še niso bile izpozabljenice.

— Ljubiti . . . sovražiti . . . To bi moglo biti geslo bivšega plemiča.

Ta hip je bila nečuvno ljubezen, ki je navdajala seržanta Diavola, kajti njegov pogled je bil poln sreče in zadovoljstva.

Da so stali tu njegovi tovariši, bi ne bili spoznali v tem sentimentalnem mladeniču energičnega moža, trdosrčnega s seboj in z drugimi, junaka tujske legije, strahu in trepetu sovražnika.

Ne bili bi razumeli, da se gode včasih čudne reči s tem možem, ki ni poznal v življenju nobenih ovir.

Solnce se je ta čas nagibalo k zatonu. "Berzelius" je povečal hitrost, da prispe v pristanišče, predno se stemni.

Posrečilo se mu je. Naš sanjač se je moral vrniti v resnično življenje.

Zadovoljno je vzdihnil, ko je stisnil skromno prtljago pod pazduho in stopil na mostiček med parnikom in pristaniščem.

Obšla ga je nepopisna radost, ko se je pomešal med množico ljudi po marseillskih ulicah. Bilo mu je, kakor da se vrača za vedno iz dolgega izgnanstva.

Hitro je dal potrditi dopustnico in odšel naravnost na kolodvor. Kupil je vozni listek in nestrpno pričakoval brzovlaka.

Na kolodvoru je bilo še nekaj vojakov, ki so potovali domov na dopust. Radi bi se bili pomenili z njim o življenju v tujski legiji, toda seržantu ni bilo do kramljanja.

Slednjic je pridrela lokomotiva z ognjenimi očmi in se ustavila pred peronom. Baetrichin brat je skočil v najbližji kupe.

Njegov prihod je vzbudil pozornost sopotnikov, ki so takoj spoznali v njem bojovnika iz Maroka. Toda njegovo zagorelo obličje je bilo tako nedostopno, da ni imel nihče poguma motiti seržanta v njegovi zamiselnosti.

Oziral se je v preteklost, bodočnost mu pa ni bila jasna.

Kakor vsem ljudem, je bila bodočnost tudi njemu uganka.</